

BestuurWijzer

25 juni 2016, Nummer 55

Mail bestuurvraagstukken naar:
rob.stravers@upcmail.nl

Redactie:

Rob Stravers

De BestuurWijzer is gratis!

Alleen als je echt heel graag een bedrag wilt overmaken, mag je dat doen, naar:

rekeningnummer:

NL76ABNA0549444440 t.n.v. R.A.M. Stravers (voor overmaking uit een ander land: BIC-code: ABNANL2A.

Opgelet! Bijdragen zijn alleen toegestaan over reeds gepubliceerd werk!

En elke cent gaat in de 'Bridgepot'.

Eindejaars bridgedrive en diner

Eind december wordt de bridgepot gelegegd. Van dat geld bridge en dineer ik dan met het volledige Bridge Serviceteam. Winst wil ik niet maken; als de pot het toelaat breiden we het aantal deelnemers uit met het inloten van zoveel mogelijk donateurs en lezers.

BestuurWijzer Spelregels

Vraagstukken die aan mij worden voorgelegd, publiceer ik met mijn advies - zonder namen en plaatsen. Met slechts één doel: zoveel mogelijk medebestuurders daar hun voordeel mee laten doen.

Als een bestuurder of wedstrijdleider mijn advies vraagt over een bepaald probleem, geef ik dat op grond van die informatie. Het is de verantwoordelijkheid van de vragensteller om alle relevante feiten duidelijk te vermelden; ik ga daar in mijn antwoord onvoorwaardelijk vanuit. Een deel van de feiten verzwijgen, sluit een antwoord op maat uit.

Op mijn adviezen rust geen enkel embargo. Wanneer de vragensteller meent dat het probleem kan worden verkleind/opgelost met het doorgeven van mijn antwoord, geef ik daarvoor alle ruimte.

Wat beslist níét kan is: **een deel** van mijn advies weglaten, om daarmee een partij te benadelen of uit de wind te houden.

Inhoud

Pagina

3 Plezier in het spel, óók tegen sterker(e) spelers!

Handvatten voor spelers die zich niet prettig voelen tegen (veel) sterkere spelers.

11 Reacties van kopers over het boek 'Bridge op een presenteerblaadje'
*Twee maanden na de verschijning van dit duurste én meest uitgebreide
bridgeboek geef ik een paar reacties van kopers.*

12 Stank voor dank?

14 Vertrouwen opzeggen?

15 Verbieden zonder conflict

17 Golf en Bridge

19 Alcohol en/of bridge

20 Nieuwe leden beleid...

22 Elk nadeel hebt zijn voordeel

23 Signaleren bij het sorteren?

Plezier in het spel, óók tegen sterker(e) spelers!

Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan, zullen vooral minder ervaren bridgers denken. Want er is een scala aan aanleidingen voor minder of zelfs geen plezier aan een tafel tegen meer ervaren en/of sterkere spelers.

Aanleidingen van angst/onzekerheid tegen sterkere spelers

1. Ingewikkelde afspraken en storende biedingen, die voor jou onbegrijpelijk zijn. Vooral angst om kansloos te worden 'weggespeeld'.
2. Summiere uitleg, wat het gevoel van 'domheid' gemakkelijk versterkt.
3. Snel bieden en spelen, waardoor het gevoel kan ontstaan te worden opgejaagd.
4. Geen aandacht voor jou aan de bridgetafel. Je voelt je genegeerd.
5. Fanatieker, voor de kleinste zaken arbitrage vragen.
6. Onhoffelijk gedrag.

Een flinke waslijst van aanleidingen ☺.

We gaan ze stap voor stap bekijken, mét gereedschap om dreigend vervelend gevoel om te zetten in iets aangenaams.

Vooraf

Vóordat we dat doen controleren we even onze juridische, filosofische en communicatieve munitie.

Onvervreemdbaar recht:

Artikel 74A verbiedt gedrag dat het plezier in het spel kan verstoren. Je hebt het volste recht om ook tegen meer ervaren spelers met genoeg te spelen. Wie dat genoeg met gedrag of houding verstoort, overtreedt de spelregels.

Soft ogend - maar ijzersterk werkend - advies:

Volgens de filosofie wordt 'niet oordelen' beschouwd als de hoogste vorm van wijsheid. Vel geen oordeel! Zolang je geen oordeel velt, kan geen vervelend gevoel ontstaan; hoogstens iets van verbazing!

Basismodel reactie

Beperk je tot het – op hoffelijke wijze – noemen van wat je zag en/of hoorde, wat je daardoor voelt en wat je wilt. Ga er standaard van uit dat er geen sprake is van kwade opzet! Zelfs als je overtuigd bent van het tegendeel.

Dus niet: *Je intimideert mij met je snelle summiere uitleg.*

Liever: *Je uitleg is voor mij te snel en te kort. Daardoor voel*

ik mij geïntimideerd. Ik vind het fijn als je in alle rust vertelt wat dit bod vertelt over de kracht en verdeling.

Over wat **jij voelt** kan nooit een welles-nietes-spiraal ontstaan. Jij weet immers als enige wat jij wel en niet voelt. Je staat zwakker als je zou beweren dat de ander jou probeert te intimideren. Wel of geen opzet is ook onbelangrijk, het gaat om het effect van bepaald gedrag, ongeacht of dat wel of niet intimiderend zou zijn bedoeld.

1. Ingewikkelde afspraken en storende biedingen, die voor jou als minder ervaren speler onbegrijpelijk zijn. Angst om kansloos te worden 'weggespeeld'.

Als je je alleen onprettig voelt door het krachtsverschil, dus niet door aanwijsbaar vervelend gedrag, kan dat snel verminderen door - met je tafelgenoten - van afstand te kijken naar wat nu precies gebeurt en hoe jij je daarbij voelt.

Krachtverschil kun je relativiseren. Een opmerking als 'Best interessant als we onze kracht zouden kunnen meten naar ervaring. Ik speel nu één jaar, jij veertig jaar, hoe zou zich dat moeten verhouden in ons inzicht en in een uitslag waarin ervaring wordt meegewogen?'

Met een dergelijke opmerking help je je tafelgenoten van afstand met jou te kijken naar **wat we nu eigenlijk aan deze tafel aan het doen zijn**.

Ook een vraag als: 'Kun jij je nog herinneren hoe je je voelde op jouw eerste clubzitting?', werkt verrassend ontwapenend. Je nodigt daarmee je tafelgenoten ongemerkt uit zich in jou te verplaatsen.

Het bestrijdingsmiddel is: de tafelgenoten helpen zich in jou te verplaatsen. Het leuke van dit middel is dat je niet passief afwacht of je tafelgenoten een gesprek beginnen; dat doe jij!

Zeker als jij minder ervaring hebt, en/of minder ambities voor het hoogst bereikbare, ligt het voor de hand dat je niet hoog zult scoren tegen de 'gevestigde orde'. Dat mag je ook incalculeren. Daartegenover staat dat je gratis je kennis en inzicht kunt verbeteren. Het staat jou immers vrij om na een spel waarin je opponenten een top haalden, te vragen wat zij nu precies beter deden dan de andere paren in hun speelrichting, en/of wat jij misschien nóg (☺) beter had kunnen doen. Je kunt dus je voordeel doen tegen veel sterkere opponenten.

Overigens kun je tegen sterke spelers ook verrassend goed scoren. Bijvoorbeeld als zij iets te scherp een onmaakbaar manche- of slemcontract uitbieden...

Met ingewikkeld ogende afspraken en storende biedingen kun je als volgt omgaan:

Probeer per maand meer inzicht te krijgen in één ingewikkeld ogende afspraak. Om te beginnen, bijvoorbeeld in de Multi-2♦-opening. Of in de 'Muiderbergopening' als die in jouw bridgeomgeving vrij gangbaar is.

Zoek dan ook uit hoe je daar met jouw partner het beste mee kunt omgaan. Vraag advies aan jullie sterke tegenstanders.

TIP

Schrijf jullie verdedigende afspraken die je met je partner maakt op een **apart** blaadje. Verdedigende afspraken op de Multi-2♦-opening mag je zelf aan de bridgetafel raadplegen! Je hoeft dus niet bang te zijn dat je elkaar niet begrijpt. Meteen na een Multi-2♦-opening pakken jullie die afspraaknotitie erbij.

Dat moet op een apart stuk papier, omdat je alleen die specifieke afspraak mag inzien; niet jullie andere afspraken.

2. Summiere uitleg, wat het gevoel van 'domheid' versterkt.

Als je uitleg vraagt heb je het volste recht op een duidelijk en begrijpelijk antwoord. Reacties als: 'Multi-Landy' of: 'Cue', zijn beslist onvoldoende. Je wilt weten wat het bod belooft aan kracht en verdeling. Op moeilijk klinkend jargon kun je reageren met:

'Klinkt mooi; wat zegt dat over de kracht en de verdeling?'

Als op jouw vraag ongeduldig wordt gereageerd

'Hoor ik in je ondertoon iets van irritatie?'

'Vind je het vervelend dat ik wil weten wat jij ook weet?'

'Als je mij vertelt welke (mimumum/maximum)kracht en verdeling je partner doorgeeft, heb ik geen vragen meer.'

Tekenen van irritatie mogen dus beslist geen reden zijn om niet door te vragen. Integendeel! Zo'n speler vraagt om een stukje coaching in het duidelijk beantwoorden van vragen.

De spelregels zijn duidelijk: elke speler is verplicht om de gemaakte afspraak volledig uit te leggen.

3. Snel bieden, spelen en claimen.

Te snel bieden en/of spelen van je tegenstanders kun je eenvoudig afremmen door **zelf** in normaal tempo te bieden en (bij) te spelen.

Na een voor jou te snelle claim

'Het zal volkomen logisch zijn, maar ik zie dat nog niet. Wil je even in alle rust vertellen hoe je de resterende slagen denkt te gaan maken?'

Na een korzelig overkomende reactie

'Je maakt mij heel blij met een vertraagde herhaling van jouw claim.'

Zonder in te gaan op reacties waar je een vervelend gevoel door zou kunnen krijgen, herhaal je jouw wens, als het even kan met een glimlach ☺.

Opgelet! Na een onduidelijke claim niet verder spelen!

Best moeilijk om een claim tegen te spreken als de betreffende speler veel meer ervaring en inzicht heeft dan jij. Want hij zal wel gelijk hebben, denk je... je hebt echter het volste recht om de claim te begrijpen. En de claimer heeft de plicht om zijn claim duidelijk uit te leggen.

Sluit jij niet uit dat jij, of jouw partner, nog een slag zal kunnen maken, herhaal dan **eerst** de woorden die de claimer bij zijn claim uitsprak.

Na jouw uitgesproken twijfel, zal de leider extra kritisch zijn claim bekijken. Stel, een claimer zegt: 'Ik claim de laatste drie slagen', zonder verdere toelichting.

Jij zegt daarop: 'Dat vraag ik mij af.'

Waarop de claimer zegt: 'Ik sla natuurlijk eerst troef', dan is die toevoeging te laat. Dat had hij meteen moeten zeggen bij zijn claim.

Om die reden wordt na een claim in principe niet doorgespeeld. Dat zou ook in jouw nadeel zijn, omdat de leider gewaarschuwd is en minder onbevangen zal spelen dan wanneer hij zonder claim het spel had uitgespeeld.

Alleen de arbiter mag vaststellen hoeveel slagen de arbiter zou hebben gemaakt, uitgaand van *zorgeloos* spel.

Voorbeeld

Dummy noord

♠ -
♥ 4 3 2
♦ -

Jouw westhand

♠ 6
♥ -
♦ 3 2

♠ -
♥ 7 6 5
♦ -

Leider zuid

♠ 8 7 2
♥ -
♦ -

Zuid speelt een schoppencontract;
dummy **noord** is aan slag.

Op dat moment zegt zuid: *'Ik claim de laatste drie slagen'*.

Jij hebt nog een troefkaart en je sluit niet uit dat je die troef zult maken.

Als je iets zegt als: *'Ik wil dat je nog even verder speelt'*, is de kans groot dat de leider niet uitsluit dat jij nog een troef hebt, en zegt: *'Ik troef natuurlijk in met ♠8 en speel dan ♠7.'*

De arbiter zal echter beslissen dat de leider - zorgeloos - zal troeven met zijn laagste troef, waarna jij overtroeft.

Als niet dummy aan slag is maar zuid, is het normaal dat de arbiter ervan uitgaat dat de leider begint met de hoogste troefkaart; dus niet met ♠2.

4. Geen aandacht voor jou aan de bridgetafel. Je voelt je genegeerd.

Spelers zijn nog druk in gesprek over een spel uit de vorige ronde waardoor ze jou kennelijk niet zien.

Je kunt passief toekijken, en je daardoor extra genegeerd voelen bij elke nieuwe zin. Je kunt ook actie nemen door die spelers aan te spreken.

'Gaan jullie het komend weekend nog iets leuks doen?'

Inderdaad, gewoon aanspreken; je gaat niet als slachtoffer zitten wachten in de hoop te worden aangesproken!

'Hoe lang spelen jullie al samen?'

'Wat vinden jullie het leukst van bridge?'

'Hoe kijken jullie naar ons als tegenstanders?'

Je kunt ook een gesprek met jouw partner beginnen. Ja, op hoffelijke toon. Je kunt ook communiceren met je partner met handgebaren, zoals slechthorenden dat doen. Dat levert beslist minstens één verbaasde blik op. Je knikt dan vriendelijk terug terwijl je de handcommunicatie onverstoord voortzet.

5. Fanatieker, voor de kleinste zaken arbitrage vragen.

Dit onderwerp trek ik graag wat breder, naar:

omgaan met vermeende overtredingen

En dat is best een lastig bespreekbaar onderwerp, omdat je mag aannemen dat ervaren tegenstanders veel meer afweten van de spelregels dan jij. **Ter geruststelling:** de spelregelkennis valt óók onder ervaren spelers enorm tegen.

Een regel die je in ieder geval goed moet onthouden

Geen enkele speler mag aan zijn eigen tafel arbitreren! Zelfs de meest kundige arbiter van de club zal de arbitrage moeten overlaten aan de meest onervaren leerlingarbiter die op dat moment vrij is.

Na een (vermeende) overtreding van jouw tegenspelers

'Ik ben ervan overtuigd dat jullie gelijk hebben, ik wil echter toch ook graag de visie horen van de arbiter.'

'Oh, ben jij zelf ook arbiter. Dan weet ik zeker dat jij met extra interesse de visie van de arbiter zult aanhoren.' Ja, dat zeg je met een lach!

'Ik heb weleens gehoord dat arbiters het fijn vinden om te worden uitgenodigd; daarmee houden ze hun kennis op peil.'

6. Onhoffelijk gedrag.

Laten we eerst kijken naar vervelend gedrag in zijn algemeenheid.

In de laagste lijnen lijkt het er gezelliger en gemoedelijker aan toe te gaan dan in de hoogste lijn. Moeten we daaruit de conclusie trekken dat zwakke bridgers veel gezelliger mensen zijn dan sterke? Ik sluit dat uit. Wel stel ik vast dat iemand die net een nieuwe omgeving betreedt, zich afwachtender en bescheidener opstelt dan spelers die daar al jarenlang rondlopen.

Een A-speler die ongevraagd orakelt over wat goed en fout ging,

zal waarschijnlijk minder snel een oordeel vellen over het spel van een topspeler. Ieder mens stelt onbewust zijn eigen gedrag af op zijn omgeving. Zo zal de EHBO'er sneller op een slachtoffer afspringen op straat, dan wanneer iemand ineen zijgt tijdens een symposium waaraan alleen artsen deelnemen...

Ik stel dan ook voorzichtig vast dat het voor de spelers in de laagste lijn gemakkelijker is een voorkomende, afwachtende, bescheiden en daardoor extra hoffelijk uitstralende houding aan te nemen dan spelers die overtuigd zijn van enig niveau.

Samenvattend

Vervelende spelers bestaan niet, wél vervelend gedrag. En gelukkig maar, want gedrag kun je veranderen, mensen niet.

Je tafelenoten kunnen hoogstens de aanleiding verzorgen van jouw vervelend gevoel, niet de oorzaak! De oorzaak van jouw boosheid ligt bij jou. En dat is ook fijn, want dat betekent dat jij jouw mate van boosheid bepaalt en niet jouw tafelenoten.

Je kunt je eigen boosheid regelen en - nog liever - voorkomen, met enkele uiterst gebruikersvriendelijke bestrijdingsmiddelen.

Je bent en blijft dus baas in eigen bast!

We pakken de meest voorkomende bronnen van ergernis

Onprettig gevoel door ongevraagd te horen krijgen wat je verkeerd deed

'Laat mij even een misverstand opheffen: als ik wil weten wat ik verkeerd deed zal ik dat beslist vragen.'

Op een tegenwerping

'Ik geniet met volle teugen in deze lijn. Af en toe doe ik het bewust verkeerd om promotie te voorkomen.'

'Ik ben echt blij dat ik eindelijk van school ben!'

'Ik weet zeker dat andere spelers graag op een hoger peil komen; inderdaad: ik voorlopig niet.'

Na herhaling

'Kennelijk was ik net niet duidelijk, mijn verontschuldiging daarvoor. Ik wil echt absoluut geen les in mijn vrije tijd.'

Na een vervelende reactie op jouw (herhaald) verzoek

'Ik weet nog niet veel van de spelregels. Wat ik wel weet is dat jij nu tegelijk artikel 74 A 1 én 2 overtreedt.'

ARTIKEL 74

Optreden en fatsoen

A Juiste houding

1. Een speler behoort zich altijd hoffelijk te gedragen.
2. Een speler behoort zorgvuldig iedere opmerking of handeling te vermijden die ergernis of verlegenheid zou kunnen veroorzaken bij een andere speler of het genoeg van het spel zou kunnen verstoren.

Ik ga er graag vanuit dat we geen arbiter nodig hebben om met wederzijds genoeg ons spel te kunnen voortzetten.'

Deze laatste reactie kun je in vrijwel alle situaties poneren als door gedrag van een tafelgenoot jouw genoeg wordt verstoord. En er is maar één die zeker weet of daar sprake van is: inderdaad, dat bij jij!

Onprettig gevoel door gemopper van tegenstanders op elkaar

'Ik vind het fijn als jullie de beschouwingen over elkaars spel uitstellen tot ná deze tafel.'

Op een tegenwerping

'Of jullie het nu wel of niet fijn vinden om elkaar op deze wijze aan te moedigen vind ik niet van belang. 'Ik vind het vervelend, en dat lijkt mij voldoende reden om er onmiddellijk mee te stoppen.'

'Als jullie heel graag napraten over het spel, sta ik jullie toe om alleen complimenten te geven op elkaars spel.'

'Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?'

Inderdaad snijd je hiermee een heel ander onderwerp aan. Waarom zou dat niet mogen? Het effect zal in de meeste gevallen verrassend positief zijn, vooral bij echtparen. Je appelleert dan toch naar een periode waarin ze waarschijnlijk heel anders met elkaar omgingen...

'Klopt, daar hadden we het inderdaad niet over, maar nu wel ☺.'

En ook nu kun je artikel 74 A 1 en 2 van stal halen. Aan jouw tafel wordt niet gemopperd. Wie dat toch doet is in overtreding! En daar hebben we arbiters voor.

Vraag: Wat is nu de **gouden regel** om elke vorm van vervelend gevoel aan de bridgetafel te voorkomen?

Antwoord: Geen oordeel vormen. Want alleen door een oordeel kan boosheid ontstaan...

Reacties van kopers over 'Bridge op een presenteerblaadje'

Langzaam schijnt het beseft te groeien dat 'Bridge op een presenteerblaadje' van Joseph Amiel, mag worden gezien als het meest uitgebreide bridgeboek aller tijden.

Ook dat de prijs van € 179,-, inclusief verzendkosten, een duidelijke drempel opwerpt. Om die reden kochten inmiddels verschillende bridgeclubs dit tweedelige epos, als aangename verpozing tijdens een rusttafel. Vooral de rusttafel komt de tweedeligheid uitstekend van pas! En wat ook veel zegt: verschillende 'doorbladeraars' wilden dat werk toch het liefst ook op hun eigen boekenplank hebben. Ter illustratie geef ik twee reacties.

Van een bridgeclubbestuurder die voor de club en voor zichzelf 'Bridge op een presenteerblaadje' kocht:

Heel hartelijk dank voor de ontvangst van beide exemplaren. En mijn verwachtingen zijn verre overtroffen.

Heb even een uurtje doorgebladerd en de leesbaarheid is uitstekend. Ik ben zelf een middelmatige brider, maar coördineer wel ons cursussenaanbod.

Nogmaals heel erg bedankt en mijn waardering voor fantastisch mooi bridgeboek.

We gaan het uitgebreid gebruiken bij onze cursussen.

Van een clublid dat het clubexemplaar doorbladerde:

Met groeiende verbijstering/verbazing/waardering heb ik uitvoerig in de twee delen van uw lijvige boekwerk "Bridge op een presenteerblaadje" gebladerd. Dat deed ik bij onze Bridge Club in Utrecht, waar het ter inzage is neergelegd.

Dit is wel een heel uitzonderlijk uitgebreid werk. Dat is toch van een kwaliteit en omvangrijkheid dat door de NBB omarmd zou moeten worden en aanbevolen aan alle leden.

Ik wil er graag een bij u een bestellen. Ik ben zelf sinds kort lid van een andere bridgeclub. Ik zal het bestuur attent maken op het boek, voor het geval dat nog niet is gebeurd. Ik heb er graag € 179,- voor over.

Ook interesse? De auteur, Joseph Amiel, mailt je met genoeg een paar pagina's toe over een onderwerp dat jou interesseert.

Mail daarvoor naar: joseph.amiel@ziggo.nl

Stank voor dank?

De secretaris van onze club is een man met heel veel inzet en "dus" ook met heel veel opmerkingen op zijn werk. Daar kan hij slecht mee omgaan. Als iemand een vervelende opmerking plaatst, heeft hij wel de juiste argumenten om daar tegenin te gaan, maar vervolgens nemen zijn emoties het over, komt de rook uit zijn oren en gaat hij beledigende opmerkingen maken uit pure frustratie.

Wat zou het, juist voor hem, een verrijking zijn als hij ook met dit soort etterbakken kan omgaan.

Rob:

Veel organiseren betekent veel keuzes maken. En over gemaakte keuzes kunnen en zullen de meningen verdeeld zijn.

Om een eenvoudig voorbeeld te noemen. Gisteren moest ik als enige de speelruimte klaarmaken voor de bridgemiddag. Omdat tijdens de zitting veel decibels vrijkomen, waar vooral mensen met gehoorapparaten last van schijnen te hebben, en het wisselen ook moeilijk gaat door de beperkte ruimte, zette ik ook enkele tafels in de belendende ruimte. De volledige ruimte heeft een L-vorm, waarbij alle tafels standaard in het verticale deel van de L worden gezet. Ik zette nu ook drie van de acht tafels in het 'liggende' deel van de L. dat kostte wel wat extra werk, maar dan heb je ook wat, dacht ik...

Minstens drie deelnemers uitten hun ongenoegen daarover. Ze vonden het zo ongezellig in die aparte hoek. En natuurlijk gaf ik ze toestemming om hun tafels te verplaatsen. Ik was verrast. Verder niets. Geen irritatie, alleen interesse in hoe verschillend mensen iets kunnen vinden.

Waarom zijn wij vrijwilliger?

Wij vrijwilligers moeten één ding goed voor ogen houden: voor wie spannen we ons in? Natuurlijk is het antwoord voorspelbaar: dat doen we voor de mensen die graag een potje komen bridgen.

De meest belangrijke vorm van dank

Als we die inspanningen dan verrichten, willen we ook maar één ding: dat de mensen waarvoor we het doen daar veel plezier aan beleven. Als we dat plezier er dan ook vanaf zien spatten, is dat tegelijk de grootste vorm van dank. Zelfs als die niet wordt uitgesproken.

Nog steeds uitgaand van de reden waaróm wij ons inspannen, horen of lezen wij graag hoe het nog leuker/beter zou kunnen. En de mooiste verbeteringen kunnen zijn verpakt in verschillende vormen van kritiek.

Soorten kritiek?

Er zijn mensen die ontvangen kritiek onderscheiden in positieve en negatieve kritiek, waarbij de negatieve kritiek meestal ongeopend bij het afval wordt gegoid.

Verpakking en inhoud

Maak geen onderscheid! Als iemand op een uiterst vervelende manier zegt dat hij jouw opzet zwaar klote vindt, maak dan onderscheid in verpakking en inhoud. De verpakking zegt alles over het gevoel van de spreker; de inhoud staat daar los van; die kan wel degelijk wezenlijke verbeteringen inhouden die je het liefst meteen invoert!

Dat onderscheid tussen verpakking en inhoud kun je gemakkelijk overbrengen, met iets als:

Verpakking

'Ik schrik van je woordgebruik en toon, mag ik er even bij gaan zitten?'

Of: 'Zit ik er ver naast als ik denk dat je een pistool achter je rug hebt?'

Met deze zinnen reageer je alleen op de verpakking, de wijze waarop de ander zijn kritiek op jouw bord legt.

Dat praten over de wijze waarop je met elkaar communiceert noemen we 'metacommunicatie'. Dit instrument wordt veel te weinig gebruikt. Probeer met jezelf af te spreken dat zodra je in een gesprek, of bij het lezen van een tekst, iets voelt opkomen van boosheid/irritatie, je meteen schakelt in de metaversnelling. 'Wat zijn wij aan het doen?' en een reactie als: 'Proef ik iets van verontwaardiging in jouw stem?'

Omgaan met het geschreven woord via e-mail en app maakt metacommunicatie extra noodzakelijk. Want wat je inhoudelijk in boosheid terugschrijft staat meteen zwart op wit. Met de aloude papieren brief was het risico van een te emotionele reactie een stuk kleiner. Je had - door het pakken van papier en envelop, het zoeken naar het adres, pakken en plakken van de postzegel én het op de post doen - per definitie meer tijd voor afkoeling.

Inhoud

En als je na de verpakking toe bent aan het afwijkende standpunt, zal het uitermate heilzaam werken als je - juist op punten waar je absoluut heel anders over denkt - niet gaat orakelen over jouw beleving, maar vraagt en vooral dóórvraagt over die van je gesprekspartner.

Noem het probleem dat jij vreest bij zijn oplossing, en vraag hem die vrees weg te nemen.

Pas als je een goed beeld hebt van die andere visie, kun je daar je voordeel mee doen. Jatten wat je beter vindt en/of uitleggen waarom je vasthoudt aan jouw aanpak/oplossing.

Vertrouwen opzeggen?

Wij hebben als bestuur een tekst samengesteld, gericht aan een externe partij. Onze secretaris zou die tekst verzenden.

Achteraf bleek echter dat onze secretaris een heel andere tekst heeft verstuurd. Wij waren als bestuur kwaad en teleurgesteld, dat onze secretaris ons op deze wijze heeft bejegend en misbruik maakte van zijn positie.. Eigenlijk willen wij het vertrouwen in hem opzeggen en hem de functie van bestuurslid/secretaris ontnemen.

Wat adviseer je ons?

Rob:

Mijn advies is heel eenvoudig: voer een goed gesprek met de secretaris.

Dat gesprek begin je met een kort overzicht van wat is gebeurd.

We spraken af dat je de brief van het Bestuur zou versturen. In plaats daarvan verzend je zonder afstemming met het bestuur een heel andere tekst.

Ik vind dat uiterst vervelend, omdat we binnen het bestuur volledig moeten kunnen vertrouwen op gedane toezeggingen. Zonder dat vertrouwen ontstaat een onwerkbaar situatie.

Wat is de concrete reden dat je zonder overleg - en zonder het bestuur een kopie te sturen van jouw tekst - hebt gehandeld?

Gevolgd door stilte, voor het antwoord van de secretaris. Als je dan iets hoort wat irritatie oproept, of verbijstering, zeg dat dan niet meteen, maar vraag door! Voordat je een oordeel velt, wil je het hele plaatje helder hebben.

Dat zal je alleen lukken als je tijdens dat gesprek niet boos bent, alleen geïnteresseerd...

Denk je dat je dat kunt? ☺

Verbieden zonder conflict

We hebben als TC (arbitrage) een probleem met één van onze leden. Het is één van de beste spelers van onze vereniging, die soms agressief kan reageren en moeilijk te overtuigen is van z'n ongelijk. Van verschillende leden hebben we te horen gekregen dat hij soms biedt op niks met de vraag "mag dat zo maar?" Speciaal in competitieve bied situaties biedt hij op handen die volgens zijn systeemkaart daar volkomen ongeschikt voor zijn. Ook ik en de andere TC-leden hebben dit soort situaties al met hem meegemaakt en hem daarop aangesproken; helaas hij vindt dat het mag. Het komt te vaak voor en ook z'n partner zegt er soms geen touw aan vast te kunnen knopen en houdt dus bewust of onbewust rekening met z'n fratsen.

We willen hem duidelijk maken dat dit niet zo kan doorgaan, maar weten al dat dat gesprek behoorlijk uit de hand kan lopen. Zou jij me richtlijnen voor een gesprek met hem kunnen geven die een mogelijk conflict voorkomen en toch tot doel hebben de situatie te verbeteren?

Rob:

Een leuke vraag. Vooral leuk vanwege je toevoeging dat je in het te voeren gesprek een conflict wilt voorkomen. Dat werpt de vraag op wat we moeten verstaan onder een conflict. Je zou het een mooi woord kunnen noemen voor 'ruzie', waarbij we dan vooral denken aan de combinatie van onenigheid en (te veel) emoties.

Centraal staat het doel van het gesprek: vanaf nu geen (bied)gedrag dat tegen de regels is.

Vooraf:

De regels

Bieden op niks als afspraak valt onder HOM (Hoogst Ongebruikelijke Methoden). Als jullie club HOM en BSC verbiedt, is een dergelijke afspraak verboden.

Bieden op niks als psyche mag wél. Voorwaarde is dat deze afwijking voor de partner een even grote verrassing moet zijn als voor de tegenstanders. Zodra de partner – door de frequentie – er rekening mee gaat houden, geldt die afwijking als een afspraak waardoor sprake kan zijn van HOM/BSC.

De TC gaat dit gesprek aan omdat de afwijkingsfrequentie te hoog is.

Vraag is dan uiteraard welke frequentie dan wél door de beugel kan als psyche. Ik denk aan maximaal één keer per twee maanden, uitgaande van één zitting per week.

Belangrijk is dat de club HOM/BSC niet toestaat. Zonder dat verbod mag wél alles, mits – vanwege de frequentie – de concrete afwijkingen ook op de systeemkaart staan, worden gealerteerd én voor aanvang van elke ronde worden verteld aan de nieuwe tegenstanders (pre-alert).

Gesprekmodel

Meteen vertellen wat je wilt.

Bijvoorbeeld:

'Het zal geen geheim voor je zijn dat jouw afwijkend biedgedrag regelmatig leidt tot verbazing en/of verbijstering van je tegenstanders. Over dat afwijkende bieden bestaan veel misverstanden: een psyche is voor veel spelers een onbekend en daardoor in hun ogen een verboden wapen. Spelers die graag psychen menen dat dat grenzeloos kan. Om elk misverstand over dit belangrijke onderwerp uit te sluiten, vroegen we Rob Stravers om een duidelijke grens. En die gaf hij.

Rob adviseert maximaal één psyche per twee maanden, omdat je dan mag verwachten dat partner net zo verrast zal zijn als de tegenstanders. En dat is de absolute voorwaarde van een psyche. Concreet betekent voor alle spelers – dus ook voor jou - dat je vanaf nu maximaal éénmaal per twee maanden de tegenstanders mag misleiden met een afwijking van jullie biedafspraken.'

Ruimte geven voor reactie.

Je geeft alle ruimte om deze mededeling te verwerken. Daarin kun je begrip tonen voor reacties van verbazing en zelfs voor onbegrip. Zonder ook maar iets terug te nemen van de gestelde grens!

Afronden met slotconclusie.

Als de speler zich bereid verklaart met de gestelde grens, kun je dat noemen als afronding.

Gooit de speler zijn kont tegen de krib... dan kun je voor de afronding kiezen uit de tekst hieronder.

De tweede afwijking binnen twee maanden zal worden gezien en behandeld als een overtreding.

Keiharde weigering om deze grens te hanteren betekent dat daarmee de afhandeling op het bord ligt van het bestuur. En dat de TC daarbij – in het belang van de clubleden – het bestuur zal adviseren een afscheidreceptie te organiseren.

Reactie vragensteller

Vriendelijk bedankt voor het snelle antwoord, ik zal het met de TC-leden bespreken. Ik hou je op de hoogte.

Het verschil tussen conflict en een ruzie is volgens mij een kwestie van leeftijd, die bepaalt hoe je met emoties omgaat. Kinderen hebben geen conflict maar ruzie, grote mensen hebben een conflict en geen...

Rob:

Ik zou die leeftijd weglaten. Breek mij de bek niet open als het om 'grote mensen' gaat ☺.

Een conflict/ruzie is alleen mogelijk als minstens twee partijen daaraan meedoen... Ik schreef dat niet met zoveel woorden, maar als je je houdt aan de richtlijn in deel twee van het gesprek: ruimte geven voor reageren, begrip tonen voor onbegrip, ook voor uitingen van boosheid, kan er geen ruzie ontstaan. Ook niet met kinderen ☺.

Je brengt het nieuws, wat feitelijk de voorwaarde is om op de club verder te mogen, en daarover ga je niet in discussie.

Dat is niet gemakkelijk als je dat niet gewend bent. Laat mij daarom een voorbeeld geven.

Op een reactie als: 'Daar klopt helemaal niets van, sinds wanneer deelt Stravers de lakens uit op deze club?', kun je iets zeggen als:

'Ik kan mij voorstellen dat je het heel vervelend vindt dat we deze grens hanteren.' Je kunt daar zelfs iets aan toevoegen als: 'Als ik jouw creativiteit had zou ik zo'n grens ook heel vervelend vinden.'

Je 'lijdt' dus mee, maar de karavaan trekt wel meedogenloos verder ☺.

Golf en Bridge

In verband met het 25-jarig bestaan van onze golfclub willen we een bridge- en golftoernooi organiseren. We hebben daar geen ervaring mee. Weet jij met wat voor formule je de bridge- en golffuitslag met elkaar kunt verbinden? Bij golf kun je met een handicapverrekening werken, maar hoe doe je dat met bridge erbij?

Rob:

Wat een leuke vraag! Ik laat Koos meelezen (en dus ook meedénken) omdat ik meen te weten dat Koos eveneens een enthousiast golfer is.

Ik zelf heb ooit op een sportdag een instructieles mogen volgen, en ik was blij dat ik na afloop al mijn tenen nog had...

Voordeel van mijn grenzeloze onwetendheid is dat ik ook grenzeloos kan zoeken naar een mooie formule voor de dagprijs J.

Golf is een individuele sport, dus zal er een individuele golf-eindstand ontstaan.

Bridge kun je desgewenst óók individueel spelen. Na elke ronde van x spellen wisselen de spelers van partner.
Er ontstaat dan ook een individuele bridge-eindstand.

De kampioen van de dag is dan de speler waarvan de **som van de twee rangnummers** het laagst is. Je kunt het ook omkeren, door de hoogste plaats een bepaald aantal punten te geven, wat dan per lagere plaats minder wordt.

Bijvoorbeeld, voor zowel het Bridge als het Golf:

1e plaats 100 punten

2e plaats 95 ptn

Enz.

Je kunt ook de gebruikelijke parenwedstrijd laten spelen. Dan heb je in de bridge-uitslag paren staan. En ook dan kun je kiezen:

- a. Je wilt een **paar** als eindkampioen: in dat geval tel je de punten van de drie rangnummers (één van het Bridge, en twee van het Golfen) bij elkaar.
- b. Je wilt een individu als kampioen: in dat geval geef je elke bridger de punten van zijn parenbridge-uitslag en die van zijn eigen golfprestatie.

Er is dus heeeeel veel mogelijk.

Jouw vraag over een eventuele 'bridgehandicap'... Voor een eerlijke bridgehandicap moet je de bridgekracht weten van de spelers. Die is moeilijk in te schatten als ze niet al regelmatig met elkaar bridgen. Het aantal meesterpunten zegt wel iets, maar ook niet méér dan dat. Ik heb er op dit moment 7200. Dat is echt helemaal niets voor iemand die al ruim 52 jaar bridge speelt. Dat heeft echter vooral te maken met weinig tot geen competities spelen en/of toernooien. Toen ik wél competitie speelde was dan niet in NBB-verband; toen speelde ik in de Topklasse van de Amsterdamse Bridge Bond, wat overigens zeker niet is te vergelijken met de meesterklasse! J

Met inzicht in de echte krachtverhouding kun je vooraf een bepaalde korting (10% 5%) vaststellen voor de sterkeren.

Koos Vrieze:

Inderdaad golf ik ook. Op internet kun je vinden dat er tegenwoordig nogal wat golf/bridge toernooien zijn inclusief een officieus NK. Op het NK worden de golfscores genormeerd met je handicap als 50% (of twee slagen meer daar bijna iedereen slechter speelt dan zijn handicap).

Je moet dan bedenken welk percentage je koppelt aan een slag meer of minder. Het mooiste is om het per hole te doen, zodat je uiteindelijk het gemiddelde van 9 percentages krijgt.

Je kunt individueel of paren spelen. Op het NK wordt paren gespeeld en met golf een scramble.

Een andere manier van scoren is wat Robérto voorstelt. Nadeel hiervan is dat de absolute verschillen in de scores geen rol spelen. Aan de andere kant is het wel een helder en gemakkelijk uit te rekenen systeem.

Voor zover ik weet wordt er nergens gebridget met een bridgehandicap.

De vragensteller:

Dank voor jullie uitgebreide antwoorden

Hier kunnen we beslist al wel wat mee. De individuele optie zal bij ons niet van toepassing zijn, omdat we ook per bridgepaar als golfpaar spelen, maar wel met individuele handicapverrekening, het is evenwel een leuke optie. Over de andere opties gaan we met de vier organisatoren van gedachte wisselen; daar zullen we wel uitkomen.

Overigens heb ik ook al een bridge-golfrekenprogramma gevonden van Marien Nieuwesteeg (golfbridge.exe). Wellicht is het handig voor je om dat ook te weten voor eventuele toekomstige vragen.

Website: nieuwsteeg.eu/bspwin/indexbsp.html.

Alcohol en/of bridge

Onze club heeft een extra bridgeavond ingelast om de nieuwelingen vertrouwen te geven in het bridgen, door ze niet onmiddellijk voor de "leeuwen" te gooien op de clubavond.

Nu zijn er enkele nieuwelingen die deze vrijdagavond zien als een avondje uit. Vanaf de start beginnen deze met een sterk biertje, en dat houden ze de ganse avond vol.

Er wordt gelachen en plezier gemaakt, wat leuk is, doch het bridgen is bijzaak geworden.

Het doel van deze vrijdagavond wordt hierdoor volledig voorbijgestreefd.

Het bestuur laat maar doen, optreden vinden ze overbodig (kassa kassa).

Hoe kan men hier tegenin gaan? Kan men verbieden alcoholische dranken te gebruiken tijdens het bridgen?

Rob:

Ik zou mij niet richten op een alcoholverbod. Want veel bridgers hebben en behouden hun hoffelijke gedrag onder het genot van een biertje, portje of een glas wijn.

Waar het bestuur zich wel sterk voor moet maken is het naleven van het belangrijkste artikel van de spelregels: artikel 74 A.

ARTIKEL 74

Optreden en fatsoen

A. Juiste houding

1. Een speler behoort zich altijd hoffelijk te gedragen.
2. Een speler behoort zorgvuldig iedere opmerking of handeling te vermijden die ergernis of verlegenheid zou kunnen veroorzaken bij een andere speler of het genoeg van het spel zou kunnen verstoren.

Als een bestuur er moeite mee heeft om iets te verbieden, omdat we nu eenmaal leven in een vrij land, kun je een speler die door de alcohol ergernis of verlegenheid veroorzaakt, in alle vrijheid laten kiezen.

'Je glas gaat de speelruimte uit, maar jij mag helemaal zelf kiezen of je daar wel of niet aan vast blijft zitten!'

Als je dit soort kroeggedrag toestaat, staat één ding vast. De bridgers waar je het allemaal voor doet, zijn de eersten die voorgoed vertrekken.

Nieuwe leden beleid...

Ik ben wedstrijdleider op een club . We spelen zomercompetitie, en ik zit zelf aan tafel met mensen die lid willen worden vanaf de wintercompetitie.

Het volgende gebeurde gisteravond:

Spel 1:

Ik open Muiderberg 2♠. Noord denkt 2 á 3 minuten na en past, oost past en zuid gaat naar 3-niveau, waarna noord verhoogt naar de manche. Zuid bleek 8 punten te hebben, dan ga je kwetsbaar niet zonder denkpaauze van noord naar 3. Noord mag denken zolang zij wil, maar zuid mag dan nog alleen op eigen kracht bieden. Een opmerking van mij daarover werd kattig beantwoord.

Spel 2:

Allen bieden, na mijn eerste pas, zegt noord, daarbij zuid aankijkend: 'Ik pas hoor!' en legt daarna pas een paskaartje. Zuid bood inderdaad niet meer.

Spel 3:

Allen bieden en na mijn eerste pas, ruimt noord haar biedkaartjes op. Ook nu bood zuid uiteraard niet meer.

Dit zijn natuurlijk ongeoorloofde signalen, onsportief ook en eigenlijk had ik de arbiter erbij moeten roepen. Gezien de situatie (mogelijk nieuwe leden en zelf de wedstrijdleider) heb ik dat niet gedaan, maar nadien met de andere arbiter het gebeurde besproken.

De reputatie van het paar is niet al te best, terwijl onze club uitblinkt in gezelligheid en rechtvaardig spelen.

Graag jullie mening.

Rob:

Ik ben natuurlijk wel héél benieuwd naar de zuidhanden...

Is de kans op 'mogelijk nieuwe leden' niet juist een reden om meteen duidelijk te maken dat dat soort biedaanwijzingen op jullie club niet wordt gewaardeerd? En kattige reacties zeker niet. Je loopt anders het grote risico dat je door dit soort acties met het binnenhalen van dat koppel juist de leden gaat verliezen die het meest bijdragen aan de gezelligheid.

Ron:

Ik weet natuurlijk niet hoe de sfeer bij jullie op de club is en de meeste clubs kunnen tegenwoordig wel een paar leden gebruiken.

Dus ben je vaak best wel bereid om iemand te accepteren die niet helemaal in het plaatje past.

Waar je voor moet uitkijken, is dat je niet een paar accepteert en vervolgens een aantal paren de club verlaten omdat de sfeer compleet veranderd is.

Zeker als ze al een reputatie hebben, denk ik dat je een (te) groot risico neemt.

Achteraf gezien had je inderdaad direct de arbiter moeten uitnodigen en als er zo'n kattig antwoord komt, is het zeker een reden om de arbiter aan tafel uit te nodigen.

Ik neem aan, dat je ze volgende week weer op de zomerdrive tegen komt. Ik zou ze dan even apart nemen en de situatie van vorige week even doornemen. De boodschap moet dan duidelijk zijn, dat dit soort overtredingen absoluut niet kunnen (misschien zijn ze zich niet bewust dat ze de regels overtreden, want dit soort fratsen gebeurt veel op een onschuldige manier bij thuisbridgers) en dat hoffelijk gedrag een vereiste is.

Je kunt ook glashard stellen, dat als deze mensen zich op deze manier blijven gedragen, ze geen lid van de club kunnen worden. Ze hebben de zomercompetitie om te bewijzen dat ze er wat van opgestoken hebben.

Uitgaande van de positieve benadering dat ieder mens in principe iets goeds in de zin heeft, geef je ze op deze manier een eerlijke kans om alsnog binnen de kaders van de vereniging te komen. En tegelijkertijd zet je de grenzen uit waarbinnen ze moeten blijven. Gaat dat goed, dan zijn ze inderdaad positief en kan de club er nog veel plezier van hebben, lukt het niet, dan moet de club zichzelf beschermen en de mensen de deur voorbij laten gaan.

Elk nadeel hebt zijn voordeel

Op de 6e avond van een competitie komen 2 paren (voor de 2e keer deze competitie) niet opdagen. In het competitie-reglement staat dat ze dan een score van 45% krijgen. Tot zover niets bijzonders echter de 6e avond gebeurt het volgende:

De wedstrijdleiding legt de verkeerde spellen neer, in ronde 4 komt men erachter dat dezelfde spellen als de week ervoor worden gespeeld. De wedstrijdleiding beslist dat de scores van die avond niet worden meegerekend in de competitie. Daarnaast besluiten ze dat de 2 paren die reglementair voor 45% in aanmerking waren gekomen ook geen score krijgen.

Één van de paren is de voorzitter van de TC, alhoewel dat uiteraard niet ter zake doet.

Wat zou jouw beslissing zijn en welke motivatie zou je gebruiken?

Rob:

Allereerst pleit ik voor een zo zuiver mogelijke uitslag. Lage scores voor afwezigheid staan daar haaks op. Het enige nobele daarvan is dat je daarmee de zwakkeren in jullie samenleving bevoordeelt. Vooral de paren die regelmatig onder de 45% scoren...

Mijn antwoord op jouw concrete vraag: de twee paren die **niet** kwamen opdagen hebben geluk! Er is niet gespeeld. De hele ronde bestaat nu immers uit één zitting minder. Een zuiverder uitslag dus ☺.

Ron:

Ik wil eerst de reden van die 45% weten. Ik doe een paar aannames:
- bij jullie is een afmeldplicht (als je niet komt, moet je afmelden)
- Als je niet afmeldt en niet komt, wordt 45% vastgesteld, bij wijze van "straf"

Als je de indeling van de zitting moet maken is er niets zo vervelend als het op het laatste moment ontdekken dat er iemand niet is. Je hebt geprobeerd invallers te vinden om een stilzit te voorkomen en uiteindelijk heb je een lege tafel, of bij twee paren, mogelijk twee stilzits. De indeling moet over. En als ze even wat hadden laten weten, was alles nu soepel geregeld.

Op zich kan ik het daar wel mee eens zijn, alleen de sanctie van 45% als vervangende score is niet meer van deze tijd. Het is beter om uit te gaan van het eigen gemiddelde over de serie en daar een korting op te geven. En bij het verzaken van de afmeldplicht geldt op mijn club, dat je je eigen gemiddelde krijgt min 10%. Dat voel je tenminste. Als je gemiddeld 60% speelt, krijg je 50% en als je gemiddeld 43% speelt, krijg je 33% (in plaats van 45%).

Als de organisatie een fout maakt en de spellen kloppen niet, waardoor

de hele zitting komt te vervallen, dan komen natuurlijk ook die vervangende scores te vervallen. Er is immers niet gespeeld. Anders zou je technisch gezien een zitting moeten aanmaken met alle spellen op Niet Gespeeld alleen maar om een vervangend percentage te geven voor de afwezigen. Lijkt me niet juist. Als de TC of het bestuur besluit te zitting te laten vervallen, vervallen daarmee ook de vervangende scores.

Signaleren bij het sorteren?

Ik heb een vraag die betrekking heeft op arbitrage maar vooral een kwestie is hoe hiermee om te gaan. Met de vraag: welke actie zou jij aanbevelen?

Mijn moeder kwam een half jaar geleden met het verhaal dat ze op haar bridgeclub geconfronteerd was met iemand die plotseling aan tafel, terwijl ze haar kaarten aan het opsteken was, tegen haar zei:

"Ja, nou zie ik het ook. Dat doe jij raar." Waarop mijn moeder uiteraard vroeg wat hij bedoelde. Hij vertelde dat (ik zal maar zeggen Mieke) hem ooit aan tafel had verteld dat mijn moeder haar kaarten raar opsteekt en daar signalen mee afgeeft richting haar partner.

Nou is mijn moeder niet gauw op haar mondje gevallen, maar hier viel ze toch even van stil.

Ik zal eerst uitleggen hoe ze haar kaarten opsteekt.

Ze pakt alle 13 kaarten in haar linkerhand en begint dan 1 voor 1 de kaarten in haar rechterhand te steken. De eerste kaarten schuift ze gewoon in haar rechterhand, totdat er een kaart ergens tussen moet, enzovoort.

Op een bepaald moment wordt dit wat lastig en legt ze de overige kaarten die ze in haar linkerhand heeft op de tafel en pakt dan 1 voor 1 de kaarten om ze in haar rechterhand ergens tussen te steken. Dit is uiteraard steeds een ander toevallig aantal én het zijn kaarten die ze nog niet heeft gezien. Dit doet ze zelfs ook als ze aan het jokeren is of welk ander spel met kaarten dan ook.

Na de opmerking van deze persoon aan tafel is er verder niets gebeurd. Maar na afloop zat het m'n moeder natuurlijk niet lekker. Beschuldigd worden van vals spel én dan ook nog horen dat anderen daar kennelijk over praten is niet leuk. Ze is naar de voorzitter gestapt en heeft het uitgelegd. Deze zou nakijken of er regels waren over het opsteken van de kaarten. Ze is ook naar "Mieke" gestapt en heeft haar verteld, dat als ze problemen had met haar manier van kaarten opsteken, ze dat dan toch graag van haar had gehoord en niet van iemand anders.

Het bestuur heeft daarna besloten dat er reglementair geen enkel probleem was en daarmee was de kous afgedaan.

Een paar weken geleden gebeurt hetzelfde weer, nu tegen een speler waar mijn moeder nog nooit tegen gespeeld heeft. Deze speler eiste zelfs dat ze haar kaarten anders op moest steken. Er wordt kennelijk nog steeds door "Mieke" over gepraat.

Mijn moeder was nu natuurlijk helemaal ontdaan. Heeft verder gespeeld en heeft thuis een brief gestuurd naar de voorzitter. (Tevens arbiter en TC) Het bestuur heeft hierop gereageerd dat ze het zouden uitzoeken.

Hun reactie nu is, dat er wel eens sprake kan zijn van signaleren met het aantal kaarten dat je op tafel legt, bijvoorbeeld altijd het aantal schoppen op tafel leggen. Dat dat hier niet bewezen is. Dat ze reglementair niets kunnen en dat ze er zelf maar uit moet zien te komen met de desbetreffende personen, én dat het misschien handig is als ze de kaarten anders op gaat steken.

Nou, dit was natuurlijk niet de actie die ze verwachtte.

Wat haar nog het meest steekt is dat de desbetreffende personen niet door het bestuur aangesproken worden op hun (roddel) gedrag.

Ze weet zelf nu niet meer wat ze hiermee aan moet.

Op de club blijven en haar kaarten anders op gaan steken? (lijkt op schuld bekennen plus dat dat erg lastig zal worden. Iets wat je zonder bij na te denken al jaren doet, moeten gaan veranderen.) Van de club afgaan? Lijkt ook op schuld bekennen.

Ze blijft zitten met het feit dat er compleet voorbij gegaan wordt aan het feit dat men op de club roddelt over haar én dat men dus echt denkt dat ze hier vals mee speelt.

Welke actie zou jij adviseren richting het bestuur en eventueel ook richting de desbetreffende persoon?

Ik ben heel benieuwd.

Rob:

Enige tijd geleden hadden wij een speler die zijn kaarten oppakte, sorteerde, in vier stapeltjes op tafel legde, elk stapeltje even oppakte, sorteerde en weer op tafel legde, en vervolgens stapel voor stapel in zijn hand voegde.

Op mijn vraag of hij zijn kaarten eerst op kleur sorteerde, antwoordde hij ontwapenend onbevangen: 'Jazeker.' En daaruit bleek voor mij één ding overduidelijk: er was geen sprake van vals spel.

Groot probleem is natuurlijk wel, dat na een vreemd ogende onlogische actie, die toevallig heel goed uitpakt, dit paar de schijn tegen heeft.

De stijl van jouw moeder wijkt daarvan af.

Laat mij eerst de advocaat van de duivel spelen.

Als zij nog niet alle kaarten heeft gezien, legt ze het restant nog niet ingeziene kaarten terug op tafel. Op dat moment heeft ze dus geen concrete informatie over verdeling en kracht. Van een bepaalde minimumkracht, of een bepaald aantal kaarten in de hoge kleur(en) kan evenmin sprake zijn, want dan zou ze met zwakke handen en/of

bepaalde verdelingen geen kaarten kunnen terugleggen, of pas tegen het eind.

Mijn conclusie: Als je echt vals wilt spelen, is het signaleren als je nog maar de helft van je kaarten weet, sterk af te raden.

Maar... deze conclusie kan niet voorkomen dat tafelenoten deze sorteermethode vreemd vinden, en dat deze wel of niet bewust in ieder geval gevoelsmatig méér informatie kan geven dan de gebruikelijke oppakmethode.

Om die reden is mijn advies aan jou moeder om al vanaf het begin de kaarten op tafel te laten liggen, waardoor ze de eerste kaarten nog gemakkelijker kan sorteren dan met een gevulde linkerhand.

Ik proef in jou woorden ook een zekere wil om vanaf het begin de kaarten stuk voor stuk van tafel te plukken. Probleem is echter dat daarmee gevoelsmatig een stukje schuld wordt erkend.

Daarom adviseer ik deze - niet gemakkelijke - ontwenningsoptie aan te kondigen in een open brief aan de clubleden.

Ik denk dan aan een heerlijk ontspannen tekst, zonder uit te halen naar wie dan ook, omdat je moeder immers met plezier verder wil op die club.

Ja, en natuurlijk geef ik met alle genoegen een voorzet...

Lieve clubleden,

Zolang ik kaart heb ik een wat afwijkende methode van kaarten oppakken en sorteren. Ik neem alle kaarten in mijn linkerhand, en sorteer ze dan vanuit mijn linkerhand in mijn rechterhand. Op een gegeven moment wordt dat te lastig; dan leg ik de kaarten die nog in mijn linkerhand zitten terug op tafel. En vanaf de tafel zet ik het sorteren in de rechterhand voort. Deze methode pas ik standaard toe; bij bridge, jokeren, etc.

Uit verschillende reacties van tafelenoten heb ik begrepen dat buiten mijn gehoorkring niet wordt uitgesloten dat ik met mijn manier van de kaarten oppakken informatie zou doorgeven. Feitelijk komt dat neer op een beschuldiging van vals spel. En dat vind ik behoorlijk ernstig.

Alhoewel ik niet zou weten welke waardevolle informatie ik zou kunnen doorgeven als ongeveer de helft van mijn kaarten voor mij nog onbekend is, wil ik toch proberen mijn sorteermethode aan te passen.

Omdat ik niet uitsluit dat ik mij daarmee zeker in het begin kan en zal vergissen, vraag ik u slechts één ding. Als ik toevallig tegen u per ongeluk mijn oude techniek toepas, wijs mij daar dan onmiddellijk op. Ik zal dan misschien wel even schrikken. Maar ik heb dat toch echt veel liever dan dat achter mijn rug kwade vermoedens worden verspreid. Ik zeg niet dat dat nu gebeurt, ik wil dat alleen voor de toekomst voorkomen.

Hartelijk dank voor uw aandacht en begrip.

Siger

Wat mij in het geval het meeste stoort, is dat het bestuur niets doet met mensen die iemand zomaar beschuldigen. Die mensen hebben iets met klepels en klokken ...

Ook in je reactie mis ik dat deel richting het bestuur.

Ik zou als bestuur met die mensen om tafel willen zitten en van ze vragen (nee, misschien wel eisen) dat ze excuses aanbieden aan deze mevrouw. Ongehoord wat die mensen doen. Er komt bijna stoom uit m'n oren.

Rob:

Helaas schijnen sommige besturen minder sterk dan sommige clubleden.

Om die reden leg ik bewust de volledige actie (open brief aan de leden) bij het lid zelf. Dat voornemen zal een prikkel zijn voor een zichzelf respecterend bestuur. Die actie werkt ook het snelst.

Het bestuur aanspreken op zijn passieve rol kan gemakkelijk averechts werken, vooral uit angst voor gezichts- en ledenverlies. Die is dan bezig met een heel ander probleem, terwijl het oplossen van deze zaak de hoogste prioriteit moet hebben.